

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 69.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα: 1) περί ιδιωτικών δασών. — 2) περί των παρὰ τοῖς εἰρηνοδικαῖς δικηγόροις. — 3) περί παραδίσεως τῶν φθιόντων ἐν τὰ ταχυδρομεία γραμμάτων καὶ φραγίων. — 4) περί τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις μενουσῶν ιδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περί ιδιωτικῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα, ὅσα δι' ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας τουρκικῆς ἀρχῆς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπερ' ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἰδιοκτησίαι πλήρεις ἰδιωτῶν.

Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀναμφισβήτητως, καὶ τὰ κείμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τζεφλίγια) δὲν ἀναφέρουν μὲν τὰ νόμιμα ἐγγράφα ἀνομασί τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου ὅτι κείνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἀρμοδίου ἰδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἐπομένως σχηματίζου ἀναγκαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἄν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπερ' ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἔνδικα μέσα ὅσα χορηγεῖ ὁ νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ἀξιώσεις δῆμων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιάκληπτον δικαίωμα ἐλευθέρως ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνεκαθεν ἀμελημένην διοίκησιν τῶν δασῶν καὶ ἐπομένως μὴ στηρίζομεναι εἰς νόμιμα ἐγγράφα, χαρακτηρίζοντα βητικῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν, οὔτε ἐμποροῦν τὰ διύσχυριζόμενα αὐτὰ δικαιώματα νὰ γένωσι παραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιρρήτως ὡς δημόσια.

Ἄλλ' εἰάν ὑπῆρχον ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα τῶντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἐνός τοιοῦτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 3ῶο τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 3.

Ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οφείλουσι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἡμε-

τέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψῃ τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων· εἰς τὴν περιστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εἰς ὃν εὕρισκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ, ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονεύκτα ἐθνικά, καὶ θέλουν διατιθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιόκτητα δάση μένου ὑπὸ τὴν ἰδιαίτεραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὀρισθῆ δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ δημοσίον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εἰς τὰ ἰδιοκτήματα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὄπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόνων πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν τιμὴν τῆς ἐκκοπῆς ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέγουσαν τιμὴν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῆ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρα δὲν πρέπει μῶλον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἐνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τῆ βασιλικῆν σέμμα, ὡς προσδιορισμένον εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημοσίων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικά δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν σημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. λαμβάνον ἰσχύον προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν Διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΙ. Γ. ΡΙΖΟΣ. ΣΜΑΛΤΣ. ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΒΖΗΣ Γ. ΑΔΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαῖς δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἡ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἧτις ἀπαιτεῖ πλείστας εὐκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, δὲν συμβιβάζεται μετὰς ὑπαρχούσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιορίζουσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς προσδιορισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανόμενων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν καταλλεστότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσασαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαῖς καὶ Ἐμποροδικαῖς, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὅσακις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικῆς φύσεως, ὅσακις ταῦτα παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιοματίων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλληνα καταστημένον ἐν τῇ δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσιότητα.

Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτήμονες, δύναται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τῇ δῆμῳ τοῦ Βασιλείου.

Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο εἰσαφίσις τοῦ παρόντος ἀρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 §. 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

Ἄρθ. 2.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχύς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἠμπορεῖ οὔτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κῆρυμν ἰσχύον, καθόσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρη-